

NEDJELJNA ČITANJA

Dj 14,21b-27; Ps 145,8-13b; Otk 21,1-5a; Iv 13,31-33a.34-35

Put kršćana na zemlji označen je radošću i nadom kao i patnjama i iskušenjima. Pavao i Barnaba ohrabrivali su stoga učenike; oni su ih opominjali, da ostanu vjerni u vjeri. Jer: "Kroz mnoge nevolje moramo ući u kraljevstvo Božje" (Dj 14,22). Nevolje zemaljskoga života nisu nikakva prigoda za očajavanje. One pripadaju našem životu, i smijemo vjerovati Bogu, koji sve okreće na dobro. Tko je povezan s Isusom Kristom u vjeri, nadi i ljubavi, taj se ne treba ništa plašiti. Sama vlastita slabost i grešnost prigoda su da se nanovo bacimo u ruke milosrdnog Boga! Mislimo u molitvi na sve one kršćane koji radi svoje vjere moraju trpjeti progonstvo. To su i danas u različitim zemljama svijeta vrlo mnogi. Oni se muče, ostati Kristu vjerni, i trebaju našu solidarnost i našu potporu u molitvi. Uskrsno vrijeme naći će svoj vrhunac u svetkovini Duhova. S novom zapovijedi ljubavi da budemo slični Kristu, za nas bi bilo prezahtjevno bez Duha njegove ljubavi. Jedni drugima služiti, jedni druge susretati s dobrotvornošću, jedni drugima opraštati možemo samo od dara koji nas oslobađa i kojim smo "zaraženi". Mi molimo za taj dar u svakom slavlju Euharistije. Mi molimo zato, da naše sudjelovanje za stolom Gospodnjim nama dade udjela u njegovom Duhu i da tako učimo živjeti njegov testament. Preporučimo i sebe i sve ljude zagovoru svih svetih: oni već smiju sudjelovati u vječnoj radosti; koju Bog daruje izabranima svojim. Marija, Djevica i majka Božja, neka bude i naša majka i zagovornica kod svoga sina Isusa Krista.